זרע קודש — הקרבת הנשיאים

בחודש ניסן הקריבו הנשיאים לחנוכת המזבח נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום כי ימים הראשונים שבחודש ניסן כל יום מורה על חודש אחד שיום י"ב מורה על חודש אדר ויש י"ב מזלות בכל חודש מזל אחד ובקרבנות נשיאים המתיקו כל הדינים כי י"ב שעות היום מורים על רחמים כי כתיב ויקרא אלקים לאור יום ולחושך קרא לילה מורה דין אלו הי"ב שעות והי"ב נשיאי' המתיקו גם הי"ב שעות של הלילה ובששת ימי המעשה כתיב בכ"א ויהי ערב ויהי בוקר והם המתיקו שיהי' גם הערב בחי' בוקר רחמים הבוקר אור והנשיאים שהיו נגד י"ב חדשים ומזלות הי' כח בידם לשנות המזל כרצונם ולמנות שרי המזל כפי רצונם וז"ש הם נשיאי המטות הם העומדים על הפקודים פקודים הם שרי מעלה שרי המזלות המנהיגי' את המזלות והנשיאים הם העומדים על אלו הפקידים ובידם לצוות עליהם כפי רצונם להטיב לישראל ולא להרע ח"ו והמתיקו כל הי"ב צרופי הוי' שיהי' הכל רחמים ולכן הקריבו הם י"ב ימים ויום י"ג הוא נגד אהרן הכהן כמ"ש במדרש כל הנשיאים הקריבו חוץ מנשיאו של שבט לוי שהוא אהרן שנאמר ואת שם אהרן תכתוב על מטה לוי כו' א"ל הקב"ה אל תתירא לגדולה מזו אתה מתוקן בהעלותך את הנרות כו' נמצא נאמרה פ' זו לאהרן בי"ג לאחר הקרבות כל הנשיאים כי הוא אהרן הכהן הי' בחי' כללות הי"ב שבטים שהם נגד הי"ב צרופי הוי' והוא נגד שער הי"ג הכוללתכל הי"ב שערים של צרופי י"ב הויות יהי' בחי' רוח של כל ישראל ועליו אמר משה יפקוד אל אלקי הרוחות שיכול להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד כי משה הי' בחי' נשמה של כללות ישראל ואהרן בחי' רוח והי' בקשת משה שיפקוד ה' עליהם איש כמו אהרן שהי' בחי' כללות של ישראל בבחי' רוח והנה יש י"ד עתים לטובה וי"ד להיפך ח"ו כמ"ש בקהלת וע"י שהמתיקו כנ"ל כל הצרופים וגם בכללות הי"ב הפכו הי"ד עתים של רעה ג"כ לטובה הכ"ח עתי' והם בחי' יד ימין ויד שמאל וכללו השמאל ג"כ בימין כי המשיכו הארה מעולם העליון מקור הרחמים דלית שמאלא בעתיקא ולכן עושים הכהנים בשעה שמברכים את ישראל מחברים את האצבעות שב' אצבעות כאחת יחשבו ובשני ידים ה' אוורים להמשיך מעולם העליון זה ששם רק בחי' יד אחת ימין וכן הי' בקריעת י"ס שנתגלה עולם העליון זה כתיב וירא ישראל את היד הגדולה כי בחי' חסד נקרא גדולה כי הם בלי שיעור וערך לחסדו י"ת משא"כ בחי' גבורה יש לה גבול כמ"ש האומר לים עד פה תבוא כי ים הוא לשון חוזק וגבורה והנה מעולם העליון זה כנ"ל שהוא רחמים גמורים והיא בחי' שם אהי' מקור הי"ג מדה"ר וברבוע גי' דם מורה דינים על שונאיהם של ישראל וז"ש וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים שביד הגדולה זאת של ישראל רחמים גמורים בלי תערובות דין כלל ולשונאינו דינים על מצרים משם גם מרומז יד הגדולה פי' שנשפשטו אותיות יד הפשיטו למילואם יוד דלת עה"כ גי' ג' מלואי אהי' כנ"ל שזה בחי' שם אהי' וג"כ גי' ז"פ אדני מלך במשפט יעמוד ארץ ולכן כתיב ויראו העם את ה' שהם לקחו היראה שהוא בחי' גבורה מהדינים שהי' על שונאיהם מבחי' יד זו לבשו הם היראה בכל הז' מדות והמליכו אותו י"ת מבחי' ז"פ אדני מדת מלכותו ית"ש מלך במשפט יעמיד ארץ שהוא אדון עולם ואדון עולם עם אין סוף מספר אחד לרמז להמשיך זאת היראה מא"ס אף ששם גודל רחמים וזהו שיסד הפייט נושעים מבין קצרי יד תתה למו שם ויד ויראו ישראל את היד המצרים נקראי' קצרי יד י"ל על מדת כילות שהי' בהם קמצנות גדול כי הי' בהם גובר יסוד המים המורה עצלות ועצלות מביא כילות וקמצנות גם נקראים קצרי יד שנשפע עליהם גבורות שהם צמצום כמ"ש שהחולי נקרא קצירי כי אין לו השפעות רפואה שנקרא ארוכה מבחי' חסד ולכן נקראים קצירי יד שמיד הנ"ל נשפע עליהם גבורות תתה למו לישראל שם ויד שם הנ"ל שם אהי' ושם הוי' יד במילוי וז"ש וירא ישראל את היד וזהו הי' בקשת משה שלח נא ביד תשלח כי הבין שצריך חסדים לישראל ודינים לאוה"ע למצרים וזהו שאמר שלח גי' י"ג הויות שהם הי"ג מדה"ר ששם הוי' רחמים וביקש שיהי' ביד תשלח ביד הנ"ל שהמילוי גי' ז"פ אדני דינים בכל הז' מדות על שונאי ישראל נחזור לענינו שהי"ב נשיאים המתיקו הכל כל הי"ב צרופים והששה ימים שבכל יום ערב ובוקר והמתיקו י"ב שעות הלילה שיהי' יום כמו היום מורה חסד והי"ד עתים הפכו לטובה ולכן אח"כ אור לי"ד כנ"ל שהי"ד עתים נעשו אור וגם הלילה של י"ד קראו אור כנ"ל שלילה כאור יאיר כחשיכה כאורה הכל רחמים ולכן הי' בליל ז' של פסח בקריעת י"ס ויאר את הלילה ואח"כ סופרים ספירה ואומרי' בכל לילה היום יום כנ"ל להמשיך חסדים בחי' אור יום ועל שקבלו מלכות שמים בחי' שם ב"ן בכל הי"ד ימים וי"ד פעמים ב"ן עה"כ גי' עמלק נחש סמא"ל שהכניעם עי"ז וקבלו עול מלכות שמים בכל יו"ד מדות י"פ אדני גי' עה"כ שאור וחמץ לבערם ולהכניעם.

ויהי המקריב ביום הראשון נחשון כו' שבכל יום מימי חודש ניסן נגד חודש אחד ויום הראשון שבו נגד החודש עצמו ובחודש הזה נגאלו ישראל שניסן גי' י"פ טוב שכל יו"ד מדות נתמלאו בחסד וטוב וכתיב בס"י המליך אות ה' בשיחה כו' וצר טלה בעולם וניסן בשנה כי בה' בראם שה' היא אתא קלילא בחי' הבל שתיכף כשאדם מוציא מפיו הבל הוא הברת אות ה' וזהו בחי' רוח שמחבר נפש לנשמה כן הבל הוא אויר המחבר הרוחניות לגשמיי כי אף שהאויר נדמה לנו לרוחנא נגד עולמות הרוחנים נחשב לגשמיי וראי' לזה כי מצינו בו שתופס מקום כי אם ינפח בהבל לנוד וינפח יותר מכדי הנוד לקבל האויר והבל יבקע הנוד נמצא שתופס מקום נמצא שההבל והאוויר שבבחי' אות ה' הוא הממוצע בין הרוחנים לגשמיים ולכן בזה נברא העולם שנשתלשל דרך הה' שהוא הבל ואויר כנ"ל והנה אמת שהפה מוציא הבל אבל יש גבוה ממנו שהמוציא הבל הוא החוטם שמלמעלה מפה וכן בעולמות עליונים מבחי' זו שהחוטם רומז עלי' משפיע לבחי' של פה והוא בחי' ארך אפים בחי' חוטם וזהו שאחז"ל שישראל הלכו בים עד חוטמן להמשיך חסדים מחוטם עליון בחי' ארך אפים וכן הי' וברוח אפיך נערמו מים וזה הי' בניסן שגי' י"פ טוב שכל העשרה מאמרות בטוב כי גם ויאמר הוא לשון רכה כנודע ולכן המקריב ביום הראשון יהודא שבו השם הוי' בשלימות הקריב ביום הראשון נגד חודש ניסן שהצירוף י"ה ו"ה כסדר מורה רחמים והד' שבו מורה על בחי' רוח הנ"ל

שנברא בה הבריאה שהוו דלית הוית ולכן המקריב ביום א' הי' יהודא שמרומז בו הודאה שביהודא אותיות הוד שבחודש זה הי' הודאה לה' ע"י הניסים וידך בעורף אויביך עורף אותיות פרעה הי' הנס בחודש ששייך ליהודא:

ביום השני הקריב נשיא יששכר שכתיב בו יששכר חמור כו' ויט שכמו לסבול עול תורה ובזה מכניע היצה"ר וכל הכוחות הס"א ואוה"ע כמו שהוא מגביר בנפשו צד הטוב על צד הרע פועל כן בכללות העולמות והוא המשפיל את כח עמלק שהיתה מלחמת עמלק בחודש הזה לאחר צאתם ממצרים ויחלוש יהושיע אותם בכח התורה שמגבירין יד ימין על יד שמאל ולכן כי יד על כס יה וז"ש שם והי' כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח משה ידו וגבר עמלק ואמרו ז"ל וכי ידיו של משה עושות מלחמה כו' אלא בזמן שישראל משעבדי' את לבם לאביהם שבשמים ולכאורה אינו מובן מא' התירוץ עכ"ז קשה וכי כתיב בקרא ששעבדו לבם הלא לא כתיב רק ידיו רק הפי' כנ"ל שבזה ששעבדו לבם לאביהם שבשמים הגבירו יד ימין על יד שמאל שהכניעו כח עמלק שהוא מס"א בחי' שמאל ע"י ששיעבדו לבם לאביהם שבשמים הכניע כל המדות לקדושה והמדות מרומזים בעשרה אצבעות של הידים ונמצא נרמז בבחי' ידים גם שיעבוד הלב כנ"ל שלכן מגביהין הכהנים ידיהם בשעת ברכתם להמשיך ברכה ממקום עליון בחי' מוח ג"ר וכן כאן ע"י שיעבוד המדות שלהם המשיכו ע"ע רחמים ממקום גבוה בחי' ראש וז"ש שהרים משה ידיו כנ"ל והכניעו את עמלק שבא ע"י רפיון ידים וכתיב בס"י המליך אות ו' כו' וצר שור בעולם ואייר בשנה כי מלחמת עמלק הי' באייר והמשיך שבט יששכר רחמים מבחי' שור שגי' שם ראשון משם מ"ב וגם המתיקו ותיקנו ע"י התורה חטא העגל שהי' שור והכניעו עמלק ע"י כח וגבורה כמ"ש ורב תבואות בכח שור ולכן הי' באות ו' שהוא כמו עמוד עד שאמרו ז"ל עמוד אחד יש בעולם וצדיק שמו וגם על שעסקו בתורה שהלוחות ארכם ששה וששה סדרי משנה.

ביום השלישי שהוא נגד חודש סיוון הקריב נשיא זבולן ובס"י המליך אות ז' כו' וצר תאומים בעולם וסיוון בשנה כי בסיוון ניתנה התורה שבכתב ותורה שבע"פ שהם בהתחברות כתאומים וכן זבולן היא לשון התחברות כמ"ש הפעם יזבלני אישי ולכן היתה ברכתו זבולן לחוף ימים ישכון שמחבר ב' ימים בחי' מי י"ס העליון לים סוף סופה דכל דרגין והב' תורות נקראים כ"ח ים כמ"ש ים התלמוד ולכן המליך אות ז' שמרמז על התורה שחצבה עמודי' שבעה וגם שהי' דן את יששכר וחיבר עצמו לתורה.

ביום הרביעי הקריב נשיא ראובן כי כתיב בס"י המליך אות ח' בראי' כו' וצר תמוז בשנה והנה אות ח' מרמז על חטא כמ"ש בזוה"ק שהאות ח' באה לפניו י"ת שיברא בה י"ת העולם והשיב י"ת שהחטא מרומז ולכן נתגבר בתמוז כח הס"א והי' מה שהי' כי כוחם להחטיא מאות ח' כנ"ל ולכן ראובן לתיקון על מה שהכתיב עליו הכתוב בענין פלגש אביו וכבר עסק בשקו ותעניתו לתקן ולכן הקריב נשיא שלו ביום הרביעי שהוא נגד חודש תמוז לרמז זה ולתקן וראובן גי' ג"פ אלקים עה"כ להמתיקם וז"ש ג"כ קרא בגרון אל תחשך כשופר כו' ג"כ הכוונה להמתיק ג"פ אלקים עה"כ גי' גרון ולרמז לנו על ישועתינו שיהי' וה' אלקים בשופר יתקע ע"י שנתקן הכל ולכן המליך אות ח' בראי' שיראו עינינו וישמח לבינו בישועתו רק לעת עתה לא נראו הטובות שבו ולא ראה החודש הזה אור עד שבמהרה שיגאלינו י"ת ובאורו נראה אור וזהו מרומז בראובן אותיות ראו ב"ן שהשכינה בחי' שם ב"ן יהי' לה ראי' באורו י"ת שזהו ענין סתימת ידו על העינים בשמע ישראל כו' על ענין הח' שבאחד ובחודש תמוז נעשה העגל והקריב ראובן שברכו משה יחי ראובן ואל ימות שיתוקן החטא שהוא בחי' מיתה ויהי' חיים לישראל אמן.

ביום החמישי שהוא נגד חודש אב הקריב נשיא שמעון כי הנה. אמרו ז"ל ע"פ כי יד על כס יה שעתה אין השם והכסא שלם וענין השם שלם שיתחברו אותיות י"ה בו"ה ביחוד שלם ושם אלקים שאותיות אל שבו שהם חסד אל מקור החסדים ימתקו את הגבורות שבשם אלקים ולכן שמעון שמרומז בשמו ענין חודש אב שאמרה לאה כי שמע ה' כי שנואה אנכי על ענין שמיעת התפילה דכתיב גם כי אזעק ואשווע שתם תפלתי ונשיא שלו הקריב ביום החמישי נגד חודש אב להמתיק הכל ולהמשיך חסדים חסד אל מאותיות י"ה לו"ה וי"ה פעמי' אל עה"כ גי' שמעון וגם שמעון לשון שם עון כי ע"י שגרם וגבר העון אז נתעוררו גבורות בשם אדני ברבוע שגי' קכ"ו גי' עון ושמעון המתיק הגבורות הנ"ל בקרבנו ובס"י המליך אות ט' בשמיעה וצר ארי' בעולם ואב בשנה כו' כנ"ל שהוא נגד שבט שמעון ששמו מרמז על שמיעה ומ"ש המליך אות ט' כי כשבאה הט' לפניו י"ת שיברא בה העולם אמר לה ית"ש טובך גנוז בגווך וכן החודש הזה עדיין לא ראה טובה והטוב גנוז וכתיב באות ט' טבעו בארץ שערי' שהטוב גנוז ומ"ש וצר ארי' שבו עלה ארי' מסובכו והחריב הבית והנה משרע"ה כלל את שמעון בברכת יהודא ואמר שמע ה' קול יהודא כמו שפי' רש"י ז"ל שם רומז שמלכות ב"ד שבא מיהודא יתגדל ויתגלה בחודש הזה שהוא נגד שמעון כי ישמע ה' תפלתינו לא כמו עתה כי אזעק ואשווע סתם כו' ויתגלה הטוב שבאות ט' ולא יהי' גנוז ועתה צום ולעתיד שמחה שיתגלה הטוב ולכן יום שנופל בו יום א' של פסח נופל בו ט' באב לרמז כמו צאתך מארץ מצרים נראנו נפלאות כמו שהי' בניסן שגי' י"פ טוב כנ"ל.

ביום העשירי נשיא דן ויום העשירי הוא נגד חודש טבת שבו מת א"א ע"ה כמ"ש בספרים ש"תקבר "בשיבה "טובה ר"ת טבת ולכן הי' לנו צרות בחודש הזה שע"י מיתתו הי' לס"א אחיזה אך עכ"ז כל זמן שהי' המשכן קיים לא הי' להם אחיזה ולכן החדשים שהי' להם אחיזה שהם תמוז אב טבת הר"ת גי' משכן להורות כנ"ל ולעתיד יהי' כל הטובות באלו החדשי' ובטבת הגם שמת בו אברהם ונסתלק מעוה"ז אך למעלה הי' אז יום הילולא דילי' ולעתיד ירד מלמעלה המשכן בנוי במילואו וטובו ויהי' הגוי אשר יעבודו דן אנכי ויהי דן נחש כו' שכעת אחיזת הנחש בחודש הזה ולעתיד יתהפך לשמחה ונחש גי' משיח ונחש ר"ת "שומר "נפשות "חסידיו "כמ"ש "במ"א.